

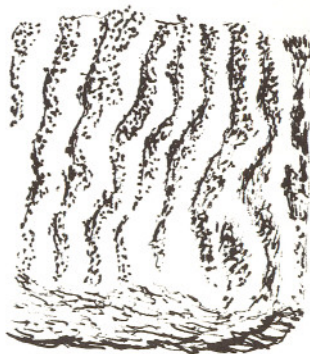
BERGARTER VED EIDSBUGARDEN

På ei fjellvidde ved Skinneggi ligger det solstein og albitt i tildels store flyttblokker. Over alt rundt Eidsbugarden er det serpentin, men på Skinneggi og ved foten av fjellet ved sjøen kan en finne olivin i små steiner, men ikke svært mye. Eidsbugarden er ikke noe spesielt mineralsted, men her vrirler av metamorfe og tildels plutonske og sedimentære bergarter. Hovedbergarten er gneiss i alle varianter. Her er en gneissgranitt som ofte er svært lys og likner trondhjennitt flere steder - muligens biotittgneiss. Denne ser ut til å gå over i sparagmitt ved og på Skinneggi. I dalen står det enkelte steder sterkere bergarter igjen så det dannes et tynt årenett i berggrunnen der bekkene har slitt den.

Rundt strendene finner en alle disse bergartene som syns å være stedeagne, dels ført hit med isen, slik som solstein. Det siste syns å være tilfelle med flyttblokker av presset konglomerat, som går over i øyegneiss. Biotittgneissen syns å gå over i gabbro. Nede ved foten av fjellet ved vannet på østre side er det mange blokker av mylonittisk gneiss. Mylonittisk gneiss er en form for finknusing mellom bergflater ved overskyvinger i fjellstrøk.

KVARTSITT.
BJØRG MATHISEN - 1977

BØLGE-SLAGS MERKER
I SANDSTEIN.
BJØRG MATHISEN
1977

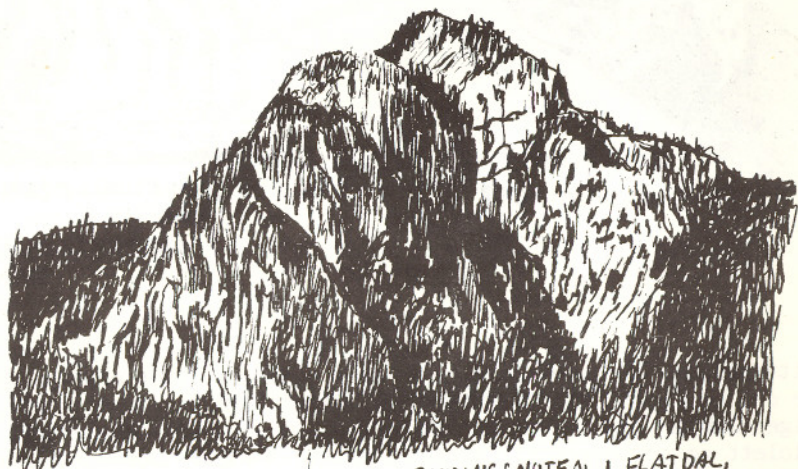
Biotittgneissen og gabbroen syns å være stedeagne. Det er for det meste det de fleste løse blokkene består av. Er det svært jernholdige blokker, som er delvis forvitret, er disse blokkene fra blåfiolett og brunsvart til sterkt rødt og orange. Disse skiller seg ut blant alle de andre mest lyse steinene. De gir en vakker bakgrunn for allslags fargerik lav, hvis de er faste og ikke altfor forvitret.

Serpentinen fins i sprekker og på glideflater i steinene. De viser seg oftest som spetter eller utfellinger i sprekker, som sagt, som er kittet igjen så sterkt at en ikke får en knivsodd inn mellom steinflatene, som ligger i samme nivå.

Av og til finnes rød feltspat og serpentin sammen så det gir en vakker fargeeffekt. Vanlig øyegneiss finnes i blokker. Enkelte steder finnes blåkvarts, hvit kvarts og lys feltspat eller myk, umetamorf kalkstein sammen. Kalksteinen kan være foldet og hvit og grå uten å være gått over til marmor, men enkelte steder finnes spor av marmor.

Her finnes mange planter som trives på kalkgrunn. Amfibolitt syns å være kommet med isen. Den glinser sterkt hvis den ikke er altfor slepet av vannet. Også "labrador" eller larvikitt er kommet med isen. Det er svært lite av den her, men den finnes da langs strendene. Den er svært mørk, nesten svart, og har svarte tavler av mørk feltspat. Serpentina fortetter seg til serpentinstein mange steder. Den feller seg ut i gneissen. Både kvartsårer og avdelinger med kalkstein - denne er hvit - finnes på stedet i hellinga vest for Eidsbugarden.

Porfyr finnes her også i bitte små blokker. De er mørke med små, lyse feltspatbiter. Den er nok ført hit med isen eller vannet, for det er mange elver og bekker som fører ned til vannet. Det er også små biter av lys tillitt her. Den består av biter som isen har kittet sammen. Kvartsårene går på kryss og tvers og både horisontalt og vertikalt. I vesthellinga ses en liten morene. Enkelte glimmerflak finnes i kvartsen.

BINDINGSNOTEN I FLATDAL,
BJØRG MATHISEN - 1977